

Prijs : In België, 5 Frs — In Nederland, 30 Cts

VIJFDE JAARGANG

KUIFJE

IEDERE DONDERDAG

25

DE STRIJD TEGEN DE BLAUWE MANNEN!

(Zie blz. 7.)

Ik bewonderde Disney

IK hou veel van de levendige tekenfilmen van Walt Disney. Misschien hebben jullie reeds de kans gehad zijn jongste film te bewonderen. Toen deze prent in de stad vertoond werd, was ik er natuurlijk als de kippen bij. Nauwelijks bewogen Disney's figuurtjes zich op het zilveren doek of ik hoorde achter mij de stem die het dialoog van de wonderfiguurtjes herhaalde.

Ongeduldig wendde ik het hoofd om, in de hoop de luidruchtige toeschouwer tot bedaren te brengen. Ondanks het feit dat het in de zaal donker was, merkte ik dat een jongen van ongeveer tien jaar uitleg gaf aan een oude dame die best zijn grootmoeder kon zijn. Ik begreep dadelijk hoe de vork aan de steel zat! Grootmoeder was wellicht doof en haar kleinzoon fluisterde haar door een spreekhoorn de woorden welke de personages uit de film met elkaar wisselden.

Mijn woede verdween op slag, en ik was heel benieuwd te weten hoe die jongen zich verder van zijn taak zou kwijten. Ik keek naar de beelden en luisterde naar het verhaal van Walt Disney, maar spande me tegelijkertijd in om te horen wat de jongen vertelde. Hij gaf de dialogen zo gevat en intelligent weer, dat ik hem, eerlijk gezegd, bewonderde.

Toen ik na het einde van de film naar de hall liep om mijn jas te halen, zag ik er de jongen weer. Hij hielp zijn grootmoeder in haar mantel en bood haar zijn arm.

Misschien, beste vrienden, heb ik die namiddag een van jullie ontmoet?

Kuifje

KUIFJE IS HET LIJFBLAD VAN ALLE JONGENS EN MEISJES VAN 7 TOT 17 JAAR, en wordt samengesteld en beheerd onder de leiding van de uitgever Raymond Leblanc, in de Lombardstraat, 24, te Brussel. « Kuifje » wordt gedrukt door C. Van Cortenberg, in de Keizerstraat, 12, in dezelfde stad. Belgische lezers die « Kuifje » regelmatig met de post willen ontvangen, storten voor 3 maand 60 frs., voor 6 maand 115 frs. en voor 1 jaar 225 frs. op postrekening nr. 1909.16 van « Les Editions du Lombard ». Hollandse lezers storten voor 3 maand 3,5 gulden, voor 6 maand 6,75 gulden en voor 1 jaar 13 gulden op Giro 4239.10 van onze Nederlandse vertegenwoordiger: W.A. Palm, Boekenimport en Export C.V., Zeestraat, 65, Den Haag.

ONZE BRIEVENBUS

Lea de Borger, Antwerpen. — Jij komt vandaag eerst aan de beurt omdat je me zo'n tries-tige brief hebt geschreven. Hoe gaat het nu met je hond? En met de kleine dog? Groeit hij goed? Ik vind doghonden erg gevaarlijk, hoor! Bobbie is vriendelijker van aard. Ik wens je veel geluk met je hondenstel, en zend je mijn beste groeten.

WIE wilt er postzegels en merken van luciferdoosjes rullen met onze vriend: **FRANS ROMEYNS**, 1, Vrijheidsplaats, Overboelaere.

Hector Hellinckx, Aalst. — Het doet me veel genoegen dat je in de grote familie mag treden van je ouders maar, hun toestemming alleen volstaat niet! Je moet nu ook nog aan alle opgelegde voorwaarden voldoen. Zodra je me dus al het vereiste stuurt, krijg je een lidkaart. Met een stevige handdruk.

Piet Verschuier, Sprang (Nederland). — Je oordeel over ons blad was voor mij zeer interessant en ik dank je er hartelijk om. De oude nummers, welke je gevraagd hebt, zijn nog verkrijgbaar tegen 4,50 frs. maar de betalingskwestie is moeilijk te regelen. De Kuifjesverzameling n° 4 is volledig uitgeput, de andere zullen over een paar maanden

**BEN JE REEDS
LID
VAN DE GROTE
KUIFJESCLUB?**

INDIEN alle Kuifjesvrienden zich zouden verenigen om een locomotief te vervangen, dan zouden ze negen wagons kunnen verplaatsen!

ook in Holland verkrijgbaar zijn. Heb dus nog een beetje geduld. Hartelijke groeten.

Roger Calcoen, Nieuwpoort. — Dank je voor je keurige brief die ik reeds een tijdje geleden ontving. We verhuisden, zoals je wel zult gelezen hebben, en dit bracht heel wat vertraging in de correspondentie teweeg. Maar, vergeten heb ik je niet! Voor het ogenblik wordt het album « Het Geheim van de Zwaardvis » samengesteld. Het zal niet lang meer duren of het mooie boek zal in alle uitstalramen liggen. In « Kuifje » zal dit natuurlijk in grote letters aangekondigd worden. Kijk dus iedere week naar bladz. 2! Met een stevige handdruk.

**Pensioen voor Kinderen
DE
GELAARDE KATER
(LE CHAT BOTTÉ)**

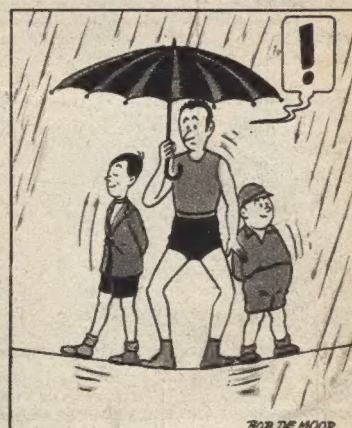
DEN HAAN
In een prachtig en gezond kader te
Klemskerke, Driftweg, 133
Voedsel, verzorging en bewaking zijn plekje.
Onderricht volgens het officieel programma der lagere scholen.

Heel het jaar geopend

Voorwaarden en inlichtingen worden op aanvraag verstrekt.

DE AVONTUREN van FEE en FONSKÉ

door Bob DEMOOR

Opgelet! Geschenken! Bewaar de bon links op deze bladzijde.
20 achtereenvolgende bons geven recht op een boekje decalcomanies.

BON
Decalcomanies.
N° 9

Zege !

Morgan slaagt er in zich meester te maken van de voorsteven...

Vooruit !

Ten aanval !

... En loopt dan naar de kampagne om zijn mannen te helpen.

Zeevolk !... Staak de strijd !... De Zwarte Kaper is geen moordenaar.

En de Zwarte Kaper komt toegelopen :

Geef jullie over en jullie zijn vrij !

We werden verslagen. We geven ons over.

Neem jullie wapens terug ! Soldaten die het vaandel van hun land zo dapper verdedigen, genieten mijn oprechte bewondering.

Je zult hen vrij laten ?

Ja. Zulke dapperheid moet beloond worden. Zet de grote sloep uit en geef hen eten voor een week.

Jij en je kameraden zijn vrij, maar zeg me eerst vanwaar je komt en waarheen je gaat ?

Wij komen van Vera-Cruz en waren op weg naar Maracaibo. We hebben passagiers aan boord !

Wie ?

Een gravin, geloof ik, en haar gezelschapsdames.

Uitstekend. Zij zal moeten betalen, indien ze wenst vrij te komen. Ik wens je goede vaart !

Dank u, mijnheer !

En nu gaan we de gravin zoeken !

Wat is er gebeurd ?

Er heeft een heftige strijd gewoed en de Spanjaarden werden verslagen.

De dame komt hen tegemoet.

Wie ben je ?

Ik ben Emile de Rochenoir, bijgenaamd « De Zwarte Kaper » !

De beroemde piraat van de Schildpad ! De grootste vijand van Spanje !

Neen, niet van heel Spanje... Misschien verneem je ooit wel hoe ik kaper geworden ben.

Mag ik je naam weten ?

Honorata Willerman, gravin van der Gracht tot Bekegem... Vlaminge...

DE TOVERSPIEGEL

Tekst en
Tekeningen
van
J. LAUDY

Hassan en Kaddoor, evenals Zobeide en Labibine, zullen samen naar Samarkhande gaan. Onderweg worden ze door bandieten aangevallen, doch Labibine brengt orde in de zaken...

De volgende dag roepen Hassan en Kaddoor de Grote Raad bijeen en maken hun wensen bekend.

Hassan werkt zich door de verwaarloosde correspondentie en de vonnissen welke geveld zijn gedurende de laatste maanden.

Kaddoor inspecteert de scholen...

Hassan neemt zelf de houweel op en weldra heeft Samarkhande op alle hoeken klaterende fontein.

Hij is een rechter die alle gevallen met verstand en grootmoedigheid behandelt...

Met haar blanke handen naait Zobeide de klederen voor de kinderen welke in het paleis opgevoed worden...

Ondanks het aandringen van Zobeide willen onze vrienden geen rust nemen...

Het volk is ontroerd over zoveel toewijding en fluistert:

Labibine zet zich met heel zijn hart in, om 't werk van Hassan te verlichten...

In de moskee komen ze altijd stipt op tijd, wat lezers verbazing en bewondering wekt!

Waar ze ook komen barsten de toejuichingen los.

Kaddoor vergeet natuurlijk niet dat hij generaal is, en houdt voortdurend wapenschouw. Het spreekt vanzelf dat hij telkens de heldenmoed aanwakkert.

Hassan denkt ook aan de jeugd en schenkt haar jeugdbladen. Nu leren ze at spelend en verasgoden de schenker.

Het is telkens laat, wanneer Hassan en Kaddoor een uurtje rust kunnen nemen...

DE WITTE OLIFANT

Rudi en zijn vriend Indra zoeken prinses Njama. Ze hebben haar ontdekt in een oude Hindoese tempel waar de priesters haar wilden slachtofferen. Onze vrienden trachten te vluchten met de Witte Olifant...

De drie vrienden zijn op de Witte Olifant gestegen die door de stroom stapt. De Brahmanen staan op de oever en roepen en schreeuwen dat horen en zien vergaat...

Die stroom is onze redding !...
Pas op, Rudi, en val niet !

De olifant komt vlug vooruit... Plotseling's hoort men een geweldig gedruis...

Door het watergeweld worden de bomen ontworteld en storten neer... Rudi en Njama worden meegesleurd...

Op dit ogenblik spreekt prins Gafur de Brahmanen toe...

Naar. Nairobi !

Te wapen !

DE VUURSHOTELS

of het raadsel van de vliegende schijven

Piloot Jess Winter heeft de vlucht nagegaan van een geheimzinnig tuig. Hij brengt verslag uit bij professor Break en wordt daarna ontvoerd...

Ik luister, mijnheer. Welke details wilde professor Break nog hebben?

Ziehier...

Jess Winter luistert naar de vraag welke de onbekende hen stelt en merkt eensklaps het gezicht van de chauffeur in het spiegeltje...

Verduiveld! Dat is mijn wagen niet!

Neen, en ik raad je aan kalm te blijven... Onnodig schandaal te maken! Antwoord op mijn vragen, begrepen?...

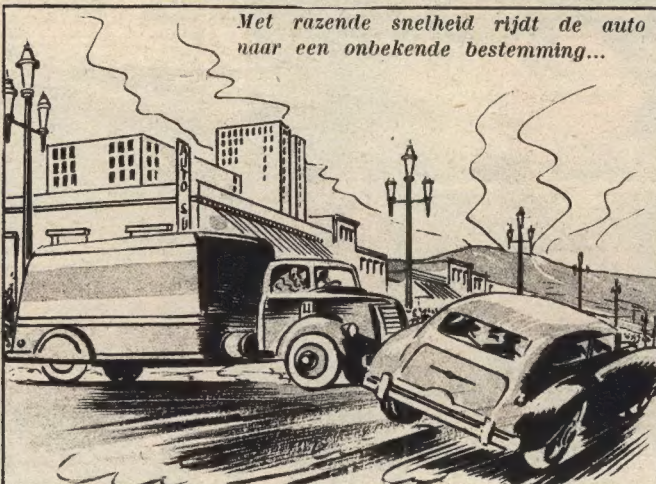

Het harde voorwerp dat de onbekende in zijn zak heeft en in de zijde van Jess duwt, laat geen twijfel...

Ik spreek niet!

Met razende snelheid rijdt de auto naar een onbekende bestemming...

De hersens van Jess werken snel... Hij moet de professor van zijn ontvoering op de hoogte brengen... Hij neemt een potlood en schrijft iets op een papiertje zonder dat de man het merkt...

Het is warm! Zou ik het venster niet mogen openen...

Goed... Maar tracht niet te roepen!

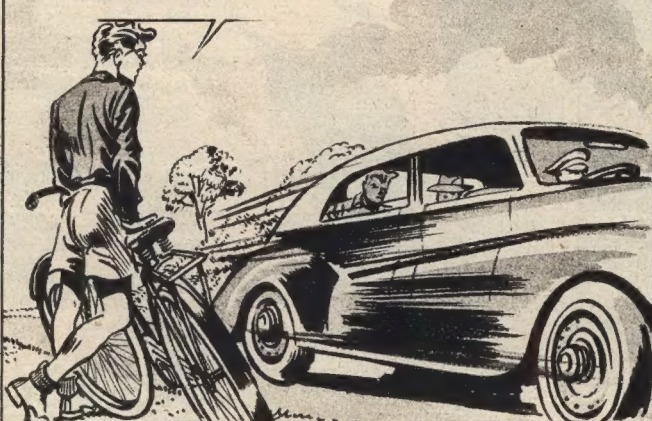
In een bocht moet de wagen vertragen en Jess maakt van dit ogenblik gebruik om zijn boodschap te laten vallen...

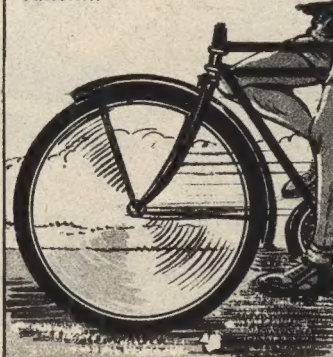
Hij heeft ook gezien dat er, niet ver vandaar, een jongen staat die zijn gebaar heel zeker moet gezien hebben...

Mooie auto! Zo wil ik er later ook een...

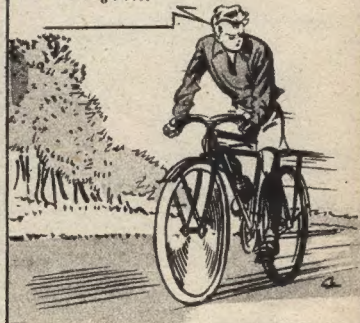

De jongen springt weer op zijn oude fiets en rijdt voorbij het papiertje dat Jess liet vallen...

Een ogenblik wil hij het oprapen...

Neen, ik stop niet voor zulk 'n briefje!...

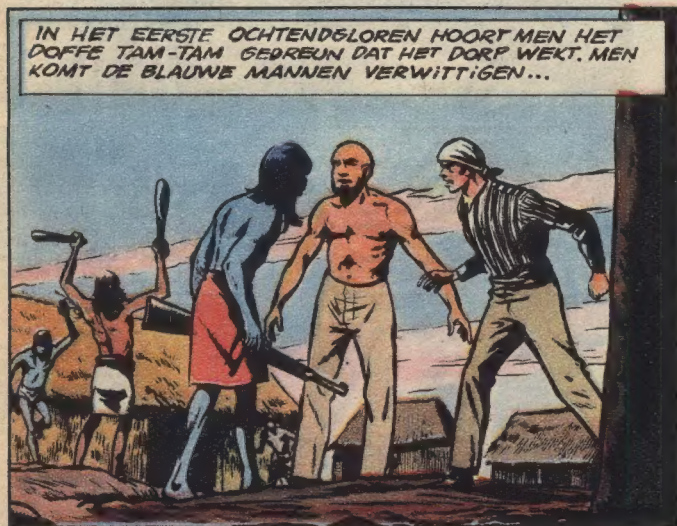

DE MYSTERIEUZE MAHVUKITAH

TEKST EN TEKENINGEN DOOR A. WEINBERG

Eliane Mordant vindt haar vader terug in de tempel van de stad Maya, die bewoond wordt door de Blauwe Mannen.

(Wordt voortgezet.)

Het ADELAARSNEST

ROMAN VAN J. MEISSNER - GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

Op het einde van de tuin, achter de boomgaard en het tennisplein, ligt een kleine heuvel waar Serge, de tuinman, tomaten kweekt. Er is ook een oude serre die sedert jaren slechts gebruikt wordt om overbodige en afgedankte meubels te bergen.

Op zekere dag was Bolek Malicheski er op zoek gegaan naar een paar frisse radijsjes, die hij graag lust, en hij wou ook een plank hebben waaruit hij een laarzentrekker zou kunnen snijden. Bolek rommelde tussen de oude tafels en stoelen in de hoop een dunne, gladde plank te vinden en ontdekte een kleine deur in de muur.

— Waar zou die mogen heenvoeren? Wat kan er onder de serre liggen?

De sleutel zit nog op het slot, maar de veren zijn zodanig verroest dat het slot niet meer opengaat. In een oogwenk heeft Bolek echter de vijzen losgeschroefd en het slot uitgenomen. De deur gaat krakend en knersend open; men kan merken dat ze sedert jaren niet meer gebruikt werd.

De gang is donker en vochtig en ruikt beschimmeld. Bolek strijkt een lucifer aan en gaat langzaam vooruit. Na enkele passen dooft de lucifer uit en moet hij er een nieuwe opsteken.

— O! Dat is interessant! Een ruime, droge kelder! Heeft waarschijnlijk vroeger als koelkast gediend... Ik veronderstel dat ik hier juist onder de tomatenheuvel sta...

De lucifer dooft opnieuw uit en Bolek blijft een ogenblik staan om zich aan de duisternis te wennen... Er zijpelt een zonnestraal binnen.

— Verborgen tussen de aarde en het gras moet er dus een opening zijn, dat moet ik onderzoeken...

Bolek kijkt nog eens goed rond, en gaat dan voorzichtig terug. Hij sluit de deur zorgvuldig en schuift er een tafel en een paar stoelen voor. Het slot en de sleutel steekt hij op zak. Voorzichtig sluipt hij naar huis terug. Hij wil binnengaan, doch bedenkt zich, blijft achter de jasmijnstruiken staan en fluit het begin van « Het vervloekt kasteel »... Dat deuntje is blijkbaar het afgesproken sein, want dadelijk springen er drie jongens uit het venster...

— Hallo! Hierlangs! zegt Bolek met gedempte stem.

De jongens komen nader en lopen met Bolek nog verder tussen de bloemenhaag.

— Wat is er aan de hand? vraagt Kasimir Demidetski.

— Ik heb een ontdekking, een grote ontdekking gedaan! Ik heb voor jullie heil gewerkt, terwijl jullie zalig luierden. Beken maar dat ik een man van formaat ben.

— Hou op met die onzin en zeg wat het is, antwoordt Ahrens.

— Het is een ontdekking die geschiedenis zal maken. Ik heb daarbij ook een geniaal idee en jullie zullen me eeuwig dankbaar zijn, want...

— Prietpraat! Zeg eindelijk wat je ontdekt hebt, onderbreekt Kozlowski.

— Niet zo vlug, beste vriend! Jullie geniale vriend en meester, Bolek Mali-

Grey heeft van zijn landgoed te Siedliska een opleidingsschool voor piloten gemaakt. De jonge Bolek zoekt een rustig hoekje, waar hij met zijn vrienden ongehinderd kan kaartspelen, roken en drinken, alhoewel dit strikt verboden is...

cheski, die schild en blazen heeft, ontdekte... raad eens?

— Een goudmijn, is het ironisch antwoord van Demidetski.

— Bijna.

De jongens halen de schouders op.

— Spreek op, zegt Ahrens, die trapelpoet van ongeduld.

— Kijk, roept Bolek, en toont met triomfantelijk gebaar slot en sleutel.

— Flauw! opperen de vrienden.

— Riep je ons om ons dit stuk ver-

wonderen, antwoordt Bolek, die snel achteruit springt. Niet snel genoeg echter, want Demidetski, die steeds de daad bij het woord voegt, heeft zijn vriend reeds in de maag geraakt.

— Hou je handen thuis! Het is een plaats die niemand kent, zelfs Grey niet. Daar zullen we ons clublokaal maken. In de toekomst zullen we ons dus niet meer in hoeken en kanten moeten verbergen. Kom, ik zal jullie de plaats tonen, maar eerst moeten jullie mij beloven hierover aan niemand een woord te reppen.

— Wij zweren!

— Hebben we kaarsen?

Ja, die heeft Ahrens op zak. Hij heeft ze stiekum uit de kast van de huishoudster gehaald.

Langs een omweg voert Bolek zijn vrienden naar de tomatenheuvel, gedurig omkijkend om er zich van te vergissen dat ze niet geschaduwd worden.

Bolek strijkt een lucifertje aan en gaat langzaam vooruit.

roest ijzer te laten bewonderen? vraagt Sigismund koel.

— Als je nu eens wist waar die sleutel en dat slot vandaan kwamen, he! Maar ja, slim ben je niet...

— Och, van een deur natuurlijk.

— Proficiat, goed geraden, doch van welke deur?

De jongens bekijken hem misprijzend, en Demidetski stroopt de hemdsmouwen op terwijl hij zegt:

— Als je nu niet dadelijk zegt wat het is, boks ik je knock-out!

— In plaats van mijn goedheid te be-

— Kijk uit, of Serge niet komt! We moeten eerst verluchten...

Tussen de tomatenplanten gaan Bolek en zijn vrienden naar de top van de heuvel waar jasmijnstruiken uitschieten.

— Hier moet de opening ergens zijn.

Na wat zoeken vinden ze een klein venster en met vereende krachten gelukken ze er in het te openen. Dan verdwijnen ze alle vier in de serre, rui-

men tafels en stoelen weg en vinden de smalle gang. Prachtig! zegt Kozlowski.

Malicheski heeft intussen de kaars ontstoken en toont de kelder.

— Zeg nu nog dat jullie meester en president geen man van formaat is! juicht hij.

— Ja, het is een fijne kelder. Nu zullen we ten minste gerust kunnen kaartspelen! En die vervelende lectuur van de kleine heer niet meer moeten aanhoren! Die schijnt er waarachtig genoeg in te scheppen zijn eigen mooie stem te beluisteren. Vreselijk! Ik heb er meer dan genoeg van. Hier zullen we niet gestoord worden.

— We kunnen hier ook een glaasje drinken, zegt Bolek, en haalt een kleine fles cognac uit zijn blouse.

— Leve Bolek!

— We drinken op de ontdekking van de tomatenkelder! juicht Kasimir.

— Goed! We openen de club van de tomatenkelder!

— Dat is de eerste maal dat jij iets verstandigs zegt, Kasimir, ik drink op je gezondheid!

De fles gaat van mond tot mond. De jongens drinken, doch maken allerlei grimassen. In werkelijkheid lusten ze geen cognac, maar vermits alle volwassen mannen cognac drinken, doen zij het ook!

Daarna zoeken ze een paar stoelen uit en plaatsen die in de kelder. Vermits het bijwonen van de voorlezing niet verplichtend is, besluiten ze het lokaal die zelfde avond nog in te wijden. Bolek zal voor de gelegenheid zijn nieuwe kaarten meebrengen...

★

Van die dag af vergadert de club van de tomatenkelder iedere Zaterdag en Zondagavond. Ahrens heeft bezwaren tegen de cognac. Hij verdraagt het niet en de anderen trouwens al evenmin; ze doen maar alsof. Malicheski, die de spelduivel in zich heeft, weet hem telkens met grote woorden te overhalen toch te drinken. Bolek Malicheski, eerst zo vrolijk en opgeruimd, wordt zwijgzaam en teruggetrokken. Hij vliegt ook minder goed en dat hebben Grey en ook de anderen wel in de gaten. Bolek ontwijkt Grey zoveel mogelijk, en heeft alleen nog pret in de club bij het kaartspel.

Ahrens is niet gerust; hij heeft ernstige gewentensbezwaren. Ook Demidetski en Malicheski leven in de voortdurende vrees ontdekt te worden, maar niemand durft zich terug trekken uit vrees zich belachelijk te maken. Neen, ze willen niet voor kinderen doorgaan en het kaartspel is daarbij zo boeiend! De geheimzinnigheid welke rond hen hangt, het mysterie van die club, dat de anderen niet doorgronden, speelt ook een rol. Zo'n club met een geheim vergaderlokaal is immers benijdenswaardig! Men praat veel over hen... Alleen de grote, nuchtere Bielak haalt onverschillig de schouders op en bestempelt het hele gedoe met een misprijzend:

— Belachelijk! Kinderachtig!

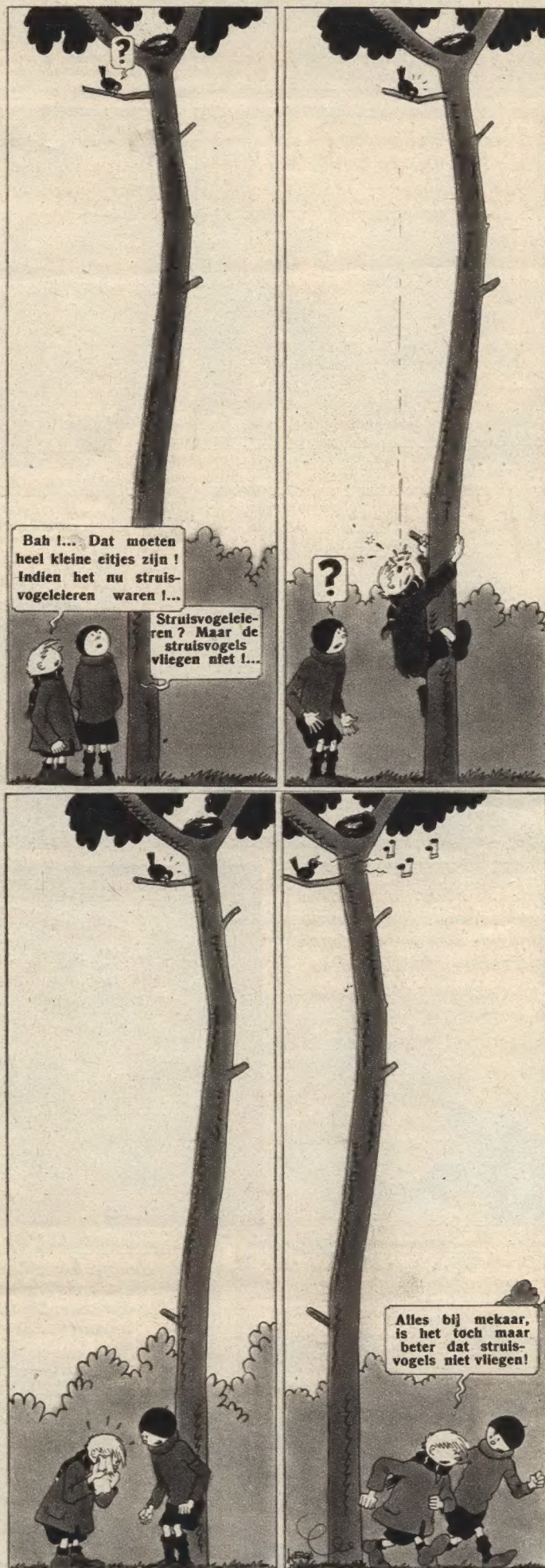
Volgende Donderdag :

ALLES KOMT IN ORDE

De avonturen van Kwik en Flupke

STRUISVOGELEIEREN

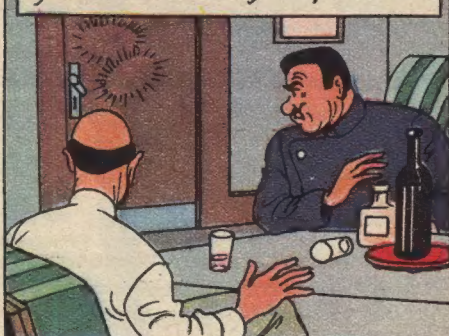
DE BRONZEN SLEUTEL

TEKST EN TEKNINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

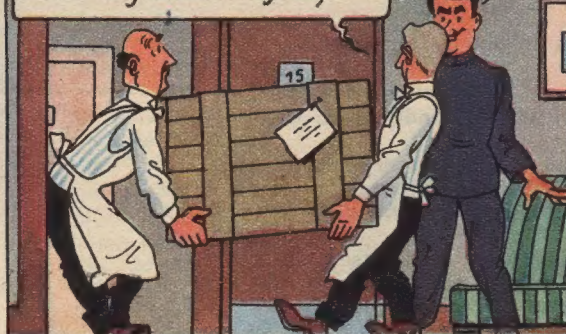
Lambik, Suske en Wiske komen te weten dat graaf Brocca en luitenant Rongoir een complot hebben gesmeed tegen de prins van Mocano. Lambik luistert het gesprek van de samenzweersders af...

Brocca en Ivan wachten in de kamer naast Lambik op nieuws van Rongoir, wanneer er geklopt wordt.

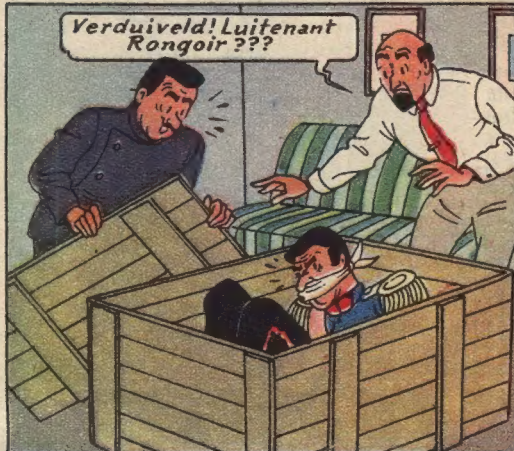
Wij vonden deze kist in de bergplaats met een brief voor mijnheer de graaf.

Alle donders! Luister Ivan... "Het geheim van de grot van Mocano kan u van geen nut zijn! Verzaak aan uw opsporingen. Dit is een laatste waarschuwing"... Het briefje is getekend "Het Rode Masker"!!!

Verduiveld! Luitenant Rongoir ???

...Ik denk dat het Rode Masker de tussenkomst van de politie niet zoekt en...

Kijk er lag nog een papier in de kist!

??...Verduiveld!!! Dat is het plan van de grot!!! Het moet uit zijn gordel gegleden zijn toen hij mij in de kist stop-te!!!

Het is een middeleeuws miniatuur... Je ziet duidelijk hoe men met een fonzie als duikersklok dienst deed, naareen gang dook, die door zeewier verborgen is.

Vandaar voert een rotsgang naar de poort, welke men denkelijk met de Bronzen Sleutel moet openen, en toegang geeft tot de grot.

En wat denk je in die grot te vinden? De half vergane tekst spreekt over "goud"! Is dat mogelijk?

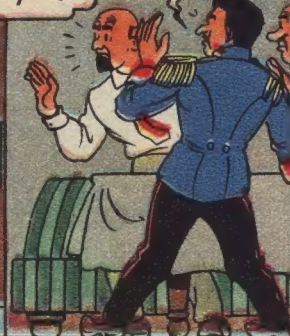
Ik heb opzoeken gedaan in de archieven van het anthropologisch museum en luister wat ik ontdekt heb...

...Handen op, heren! Jullie hebben zonder de waard gerekend die, in dit geval, Lambik heet! En Lambik... ben ik! Vooruit, wie heeft dat plan?

...Hm... Wel... wij hebben het plan niet!

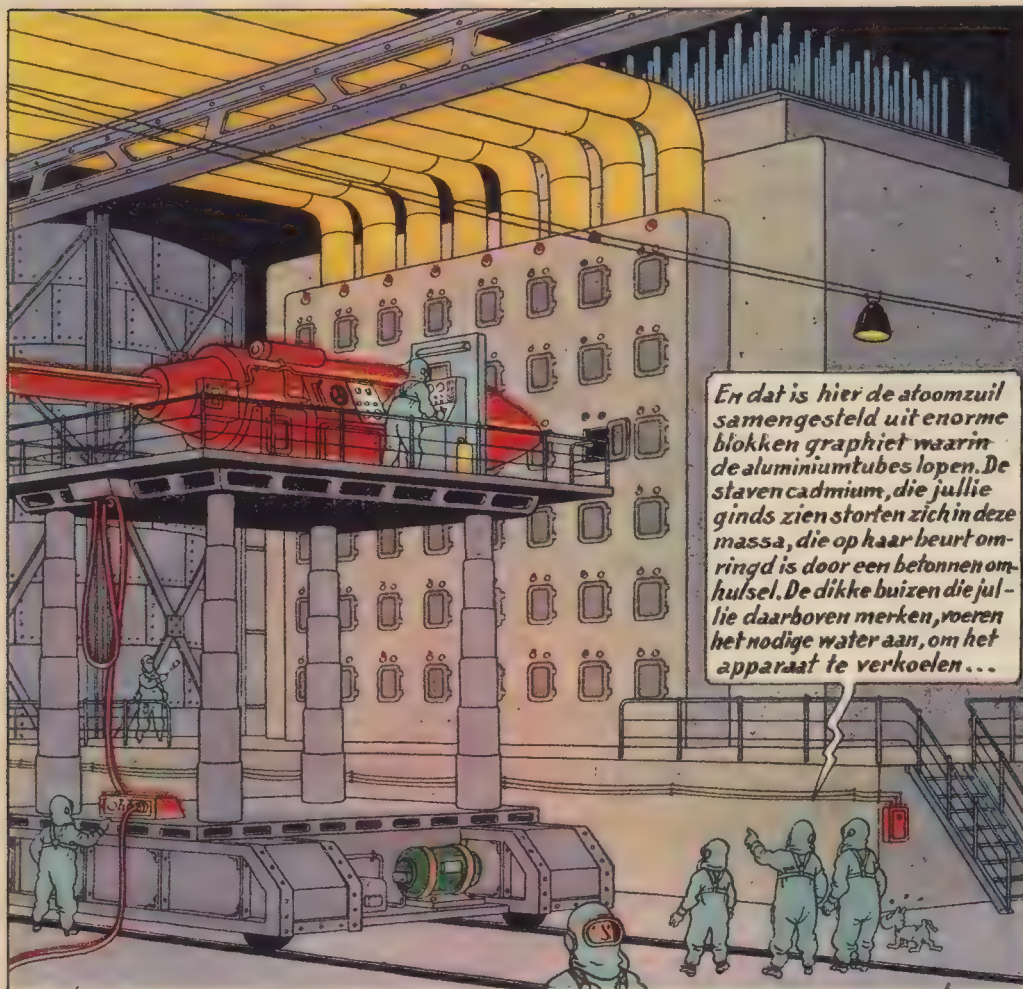

Geen grappen uithalen met mij, hé! Ik heb alles gehoord! Hier, hou mijn revolver vast terwijl ik jullie zakken doorzoek!

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE MANNEN OP DE MAAN

Kuifje en de kapitein hebben professor Zonnebloem gevonden in een atoomfabriek te Syldevië. De ingenieur Frank Wolff leidt hen nu door de fabriek...

En dat is hier de atoomzuil samengesteld uit enorme blokken graphiet waarin de aluminiumtubes lopen. De staven cadmium, die jullie ginds zien storten zich in deze massa, die op haar beurt omringd is door een betonnen omhulsel. De dikke buizen die jullie daarboven merken, voeren het nodige water aan, om het apparaat te verkoelen...

Op dit ogenblik komt er een uraniumbuis in de zuil. Uranium is een radioactieve stof en bevat ongeveer 99% U^{238} en 1% U^{235} ... Wat gebeurt er nu zodra de uranium in de zuil is?...

Heb er geen flauw benul van!

Wel, luister... Een U^{235} atoom splitst zich spontaan en vormt aldus twee of drie neutronen die met grote snelheid ronddraaien. Een of ander van deze neutronen wordt door een U^{238} atoom opgezogen en deze verandert nu in plutonium. Jullie volgen nog?

Hm...Hm...Plutonium, ja dat is het...ja...ik... zeg, dat is een reusachtige zuil...

Nietwaar?...Maar, kom hierlangs... Vlak bij is het nog reusachtiger...

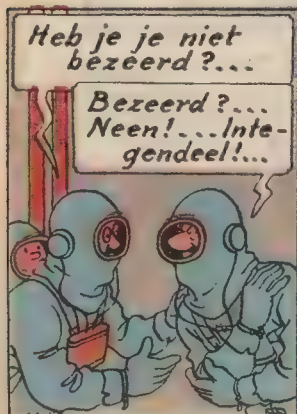
Fantastisch!

Ongelooflijk...buitengewoon...het is... Hoe zal ik zeggen...hm

...Om van omver te vallen!... Dat is de uitdrukking die ik zocht, verduiveld!!!

Heb je je niet bezeerd?...

Bezeerd?... Neen!...Integendeel!...

Hallo!Hallo!... Ingenieur Frank Wolff wordt verzocht zich onmiddellijk in verbinding te stellen met professor Zonnebloem...

Vlug er moet iets ernstigs aan de hand zijn!...

Hallo!...Hallo!... Professor Zonnebloem?... Frank Wolff hier... Je... wat?... De plannen?... Verdwenen????

(Wordt voortgezet.)

IETS OVER WORTELEN

RUDI en Jaak, twee zielen in één zak, drentelden naar huis langs die eeuwige heen- en terugweg van huis naar school, en van school naar huis.

— De meester heeft me ditmaal beet gehad in natuurkunde, Jaak!

— En waarover ging het juist?

— Moest je wortel zijn van een boom, wat zou dan je taak zijn, vroeg hij?

— Wel, wel, Rudi, aardig, zeker, maar toch een vraag om alle punten weg te kapen.

— Je zegt dat, maar hoe zou jij geantwoord hebben?

— Hoe? Twee zaken zou je vooral te doen hebben, moest je nu eens boomwortel zijn. Vooreerst de boom rechthouden...

— Daar heb ik, jandorie, niet aan gedacht! Dat spreekt wel vanzelf, maar dat zat toen juist niet in mijn kop!

— Ja, Rudi, je zou een slechte wortel zijn indien je je taak slechts half zou kennen. Als wortel moet je stevig vast zitten in de bodem. Een deel van de boom (stam en kruin) groeit naar de zon toe, maar jij, als wortel, groeit weg van de zon.

— Dus een boom groeit ook naar omlaag?

— Zeker, en weet je, dat je als wortel ook voor jezelf een zeer zwaar werk hebt te verrichten, want je kunt de grond niet uitgraven om plaats te maken voor je, maar je moet die opzij duwen.

— Zo moeilijk is dat nu toch ook niet, Jaak!

— Nee? Beproof maar eens 'n ijzerdraad diep in de grond te duwen en spreek me dan over je resultaat!

En heb je er niet bijgevoegd hoe een wortel soms dienst doet als voorraadschuur?

— He?

— Maar, Rudi, een aardappel b.v., wat is dat anders dan een dikgezwollen wortel!

— Knolgewassen, zegt men daartegen, is het niet?

— Nee, tegen aardappels zegt men niets. Men eet die op!

Jaak vermeed een boks tegen de ribben, door vlug op zij te wippen.

— En heb je verteld hoe lang je kan worden als wortel?

— Daar heb ik geen idee van...

— Ik ook niet, Rudi, maar dit weet ik: zo men al de wortels en vezels van een grote pompoen aan elkaar knoopt, dan wordt dat een lijntje van 25 kilometer. En dat is nog maar van een pompoen! Wat dan bij een venerabele boomreus!

— Ik heb ook geantwoord, Jaak, dat de wortels de bomen voeden, door sap uit de bodem op te zuigen.

— Ja, de zware wortels zetten de stam vast en de wortelvezels zijn de zuigpompen. Maar, geloof me, dat pompen is ook niet van de poes! Moest je nu wortel zijn van een dikke beuk, dan zou je met je medewortels, in één Zomer, méér dan 9.000 liter moeten opzuigen en daarbij zorgen dat het water naar boven geraakt tot in de hoge kruin. Zonder machien zou de beste pompier dat nog niet kunnen. Je ziet, Rudi, dat er taai gewerkt wordt in de natuur. Dat is meteen een les voor ons.

Pimpampoenje

AERODYNAMISME

Het zorgenkind van de Amerikanen waar de Britten minachtend op neerkijken.

Wij denken dat we het reeds ver gebracht hebben en gaan trots op onze gestroomlijnde wagens. Ik durf echter wedden, dat onze kleinkinderen over vijftig jaar medelijdend het hoofd zullen schudden en misschien zelfs zeggen:

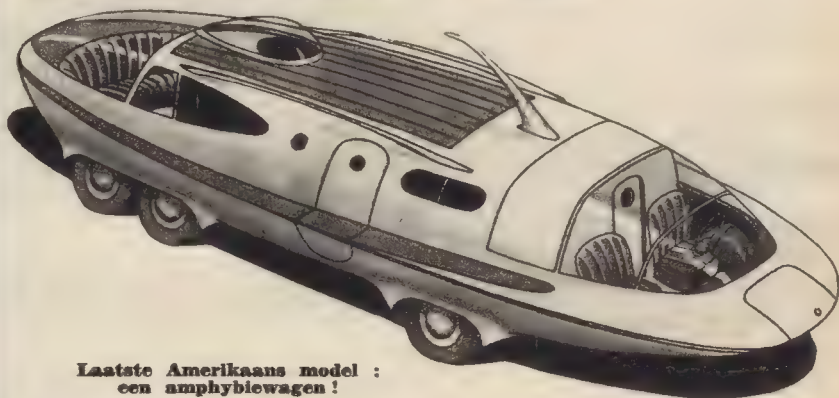
— Ha! 1950, dat was nog een goeie tijd! De mensen hadden toen nog geen haast. Als brave huisvaders reden ze tegen 100 km. per uur. Ze hadden ook vliegtuigen. Degelijk werk, maar ze vlogen niet eens sneller dan het geluid. Het was zeker een gelukkige tijd!

INDIEN alles goed gaat, zal de techniek over vijftig jaar nog een stap voorwaarts hebben gezet en zullen de mensen nog slechts één bekommernis hebben: altijd sneller! Wie snel wil zijn, moet zorgen voor aerodynamisme.

Is het echter mogelijk nog meer te stroomlijnen? Ja, de ingenieurs en constructeurs beweren dat hun schuiven en mappen nog vol plannen steken. Een van die vele nieuwigheden is deze Amerikaanse amphybiewagen (tek. 1), die over alle hindernissen komt, een fantastische snelheid bereikt en dagen kan rijden zonder tanken. De wagen is uitgerust met radio, televisie, uitzendpost, telefoon, een electrisch oog, enz. Het dak van deze wagen is zo ingericht dat het de

— In ons land, waar de bevolking houdt van degelijkheid en kalmte, zijn gestroomlijnde wagens uit den boze. Iedere constructeur weet daarbij dat, eens de snelheid van 120 km. per uur overschreden, de vorm van de wagen eigenlijk geen rol meer speelt. De chauffeurs die zo snel willen rijden, zijn bovendien krankzinnig!

De Britten kijken dan ook eens minachtend naar de Amerikaanse, gestroomlijnde auto's en wijden hun zorgen aan het comfort en de veiligheid van de passagiers. De nieuwe Triumph is helemaal niet aerodynamisch, maar heeft toch veel lijn. Alles is berekend op het comfort, iets wat vele gestroomlijnde wagens zullen benijden.

Laatste Amerikaans model: een amphybiewagen!

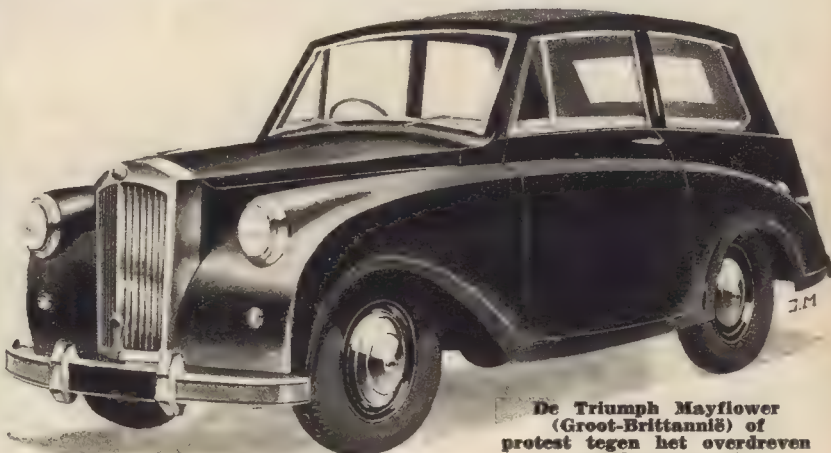
lichtstralen opvangt, deze in de Winter in warmte en in de Zomer in koelte omzet. Onze reislustige achterkleinkinderen zullen zich waarschijnlijk zo'n wagentje aanschaffen!

WIJ ZEGGEN «NEEN»!

Niet alle mensen zijn het eens met het aerodynamisme. De Britten, ieder een weet dat ze conservatief zijn en er eeuwenoude tradities op na houden, verwerpen het.

Hoofdkenmerken TRIUMPH 6 MAYFLOWER

Cylinders : 4
Versnellingen : 3
Normale PK. : 7 PK.
Lengte : 3,69 m.
Gewicht : 875 kgr.
Inhoud van benzinetank : 37 liter
Verbruik : 8 tot 9 liter per 100 km.
Max. snelheid : 100 km. per uur

De Triumph Mayflower (Groot-Brittannië) of protest tegen het overdreven aerodynamisme!

DE LEEUW VAN VLAANDEREN

Tekeningen: BOB DE MOOR

Vrij naar H. CONSCIENCE

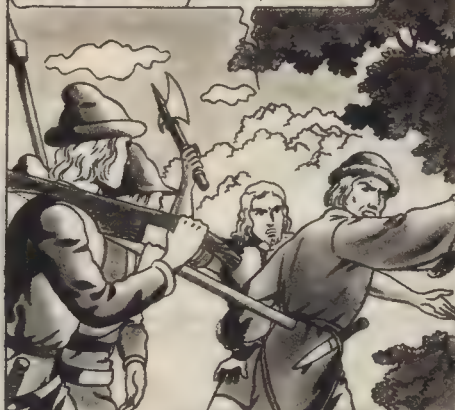
Plots hoort Breydel een bekende stem...

Ga rustig voort! Verbreek het gelid niet!

Maar dat is meester de Coninck, aan het hoofd van zijn wevers!

Wat betekent deze parade, meester?

Waarom vluchten jullie? Zien jullie niet dat de stad in as gelegeerd wordt?

Wees gerust, vriend Jan. Dat is de rook van het vuur dat wij deze nacht aan gelegeerd hebben om onze broswaars onbelemmerd door de stadspoort te krijgen.

Kom met mij mee naar Sint-Kruis. Ik heb je gewichtige geheimen mee te delen.

Te Sint-Kruis houden de vluchtelingen halt. Breydel en de Coninck begeven zich naar een herberg...

Waard, wij willen een kamer waar wij ongestoord kunnen praten.

Volg mij, heren.

Eerst zal ik je verklaren waarom wij de stad verlaten hebben. Wanneer de Franse bezetting van Brugge het nieuws van je onvoorzichtige wraak vernam, wilde zij de stad in as leggen. Mijnheer de Mortenay, de stedevoofd, kon dit niet verhinderen. Ik ging onder vrijselide bij hem en kon verkrijgen dat zijn soldaten de stad zouden sparen, op voorwaarde dat alle gewapende burgers zouden vertrekken...

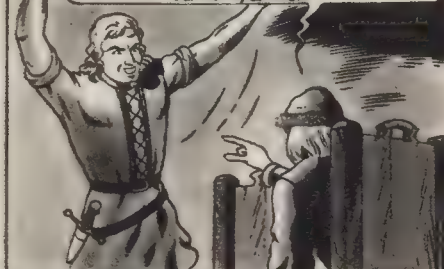

En zie hier nu het grote nieuws: Ik heb onze pogingen om Vlaanderen te bevrijden heimelijk aan graaf Gwijde laten en hij heeft ze met zijn vorstelijke goedkeuring bekrachtigd. Nu zijn wij niet langer muitelingen meer, maar de wettige legeraanvoerders van onze landheer!

Hoera! De Fransen zullen die verandering gewaar worden!

Dit is alles nog niet! Om tien uur heeft er een bijeenkomst plaats in het Witbos bij de hove van de Vlaamse ridders die met ons samenspannen.

De dekens schaffen zich paarden aan en begeven zich naar het Witbos...

...Kijk eens, meester. Daar liggen lijken! Het zijn Fransen!

Help! Help!!

Een vrouwenstem! Zij komt uit de puinen! Doemnis, zou het kunnen, dat!?

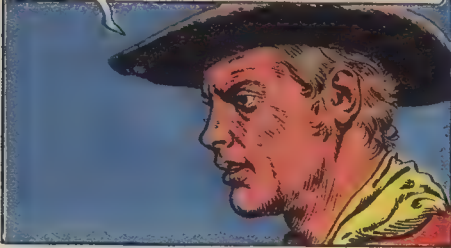
CORENTIN

BIJ DE
INDIANEN

Jack werd gevangen genomen en zal gestraft worden. Op hetzelfde ogenblik legt hij echter een onthutsende verklaring af: De vader van Corentin, kolonel William, leeft nog en is de gevangene van de Apachen!...

EERSTE TEKeningen van Paul CUVELIER

Ik spreek de zuivere waarheid! Ik alleen kan trouwens weten dat kolonel William nog leeft en ik wil jullie naar het kamp van de Apachen begeleiden, waar hij gevangen gehouden wordt.

Deze verklaring heeft diepe ontroering verwekt. Genoveva en Corentin wenen van vreugde.

Na een korte gedachtenwisseling kan Zwarte Bison de hoofdmann van de Pawnee's overhalen Jack vrij te laten. De schelm zal de kleine groep tot aan het dorp van de Apachen leiden...

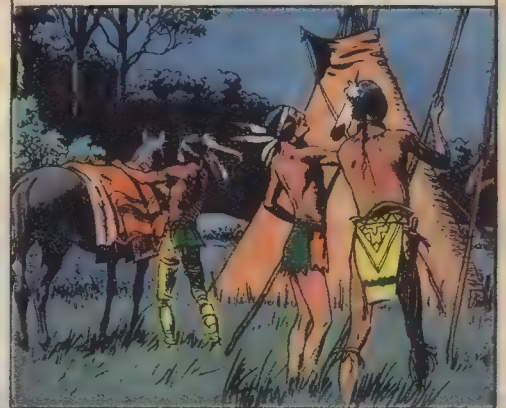
Ik stem toe, maar indien het Bleekgezicht gelogen heeft, zal hij dit duur bekopen, zo waar de Grote Manitoe leeft!

De volgende dag, bij het eerste morgenkrieken, gaan enkele krijgers van de Pawnee's samen met Jack en onze vrienden op weg naar het kamp van de Apachen.

De nacht valt en het kamp wordt opgeslagen.

Jack wordt door een Pawnee bewaakt. Natuurlijk heeft hij alweer duistere plannen...

Wil je eens van mijn vuurwater drinken?

De Sachem heeft het verboden!

Kom, kom, één slokje maar!

Geef!

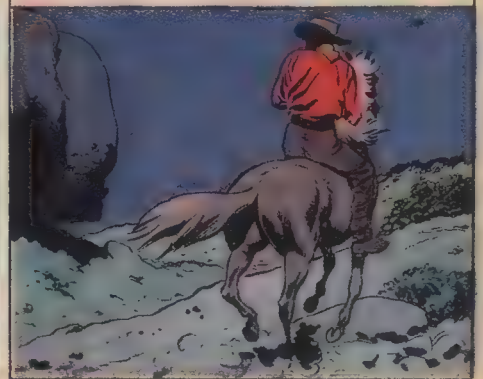
Een half uur later is de schildwacht smoor-dronken.

Jack kan zich meester maken van zijn mes en snijdt de koorden door...

Hij glijdt voorzichtig buiten het kamp, springt op een paard en vlucht...

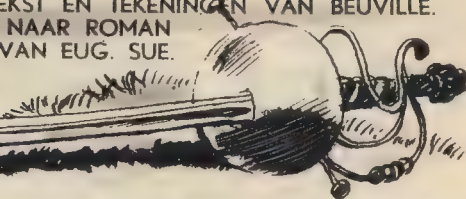

(Wordt voortgezet.)

DE DUIVELSBERG

TEKST EN TEKENINGEN VAN BEUVILLE.
NAAR ROMAN
VAN EUG. SUE.

Ridder de Croustillac heeft gezworen een rijke weduwe te huwen die de zonderlinge bijnaam, Blauwbaard, draagt. Jef Poignard leidt hem naar de Duivelsberg...

Daar Blauwbaard hem nog altijd lachend aankeek, schepte onze ridder moed en zei: « Het is voor mij een grote eer op uw gestorven echtgenoot te lijken. Misschien mag ik hem wel vervangen. »

« Je wil me dus huwen! riep de schone, terwijl ze in de handen klapte. O wat ben ik tevreden! » De ridder was verbaasd over zijn sukses, « Maar er zullen zeker veel ridders naar uw hand dingen », stamelde hij.

De jonge vrouw zuchtte: « Inderdaad vroeger kwamen ze bij de vleet, maar sedert iedereen weet dat mijn echtgenoten na een jaar sterven, zijn er niet veel liefhebbers meer. »

« Na een jaar? En mag ik u vragen, mevrouw, waarom ze sterven? » vroeg Croustillac die een beetje bang werd. « O, je bent veel te nieuwsgierig, antwoordde Blauwbaard, maar kijk, daar komt onze vriend Jef Poignard die kan je beter inlichten dan ik »

Jef Poignard kwam met lange passen aan gewandeld. Hij was zo veranderd dat de Croustillac hem nauwelijks herkende. Hij droeg puntschoenen en een hemd van schitterend witte zijde. Zijn baard was gekamd en zijn lange zwarte haarbos in mooie krullen gelegd. Hij begroet de ridder als een goede oude vriend.

« Hier is een dappere ridder die met mij wil trouwen. » — « Helaas, mijn lieve Angela, antwoordt de vrijbuiters, dan zal hij vroeg sterven... »

« Het zou me spijten want ik mag hem graag. » De ridder legt zijn hand op zijn degen en zegt: « Spreek niet over mij, als ware ik reeds dood! Ik kan me verdedigen, geloof me vrij... »

« ...en ik zal het geheim van de Duivelsberg doorgronden! » Bij deze woorden werpt Blauwbaard (haar echte naam is Angela) een verschrikte blik op de vrijbuiters...

(Wordt voortgezet.)

HELDEN of SCHURKEN

SPIONNEN OP HET OORLOGSPAD!...

KIJK EENS NAAR DIE POSTZEGEL!

TUSSEN 1914 en 1918 waren de spionnen op het idee gekomen zich van postzegels te bedienen om vertrouwelijke mededelingen over te brengen. Nemen we b.v. de Oostenrijkse zegels waarop volgende woorden vermeld waren : KAISERLICHE KOENIGLICHE OSTERREICHISCHE POST 15 HELLER. Om deze neutrale zin in een geheime boodschap om te toveren, moest de spion slechts onder bepaalde letters een tandje wegsnijden.

Sneed hij de tandjes weg onder de 6°, de 11° en de 20° letter, dan wist de ontvanger van deze boodschap, dat er de 6° van de 11° maand, om 20 uur, een offensief zou ontketend worden!...

Heel eenvoudig, zoals jullie merken, maar je moet er aan denken!

EEN BOODSCHAP IN HET HAAR

TIJDENS de voorlaatste oorlog waren de diensten van de contra-spionage reeds zo uitgebreid en sluw, dat de geheime agenten bepaald vingdijngrijk moesten zijn om aan het argus oog van die heren te ontsnappen. Een spion nu liet zijn haar afscheren, de boodschap op zijn schedel schrijven en... begaf zich slechts op weg, toen z'n haar een stukje gegroeid was. Hij kwam natuurlijk ter bestemming, want niemand kwam op de gedachte op zijn schedel te gaan kijken of hij daar soms geheime documenten droeg!

LEES IN DIAGONAAL

IN het jaar 1917 zond een Amerikaan, van Duitse oorsprong, een vriendelijke brief aan een Hollandse vriend. De boodschap kwam veilig door de censuur. Er is trouwens ook niets aan te merken.

Ziehier de vertaling :

Washington, D.C. Dec. 7.1917.

Geachte Heer Arnberg,
De Amerikaanse opinie is niet gekant tegen uw onderneming. Ons volk zou het tot stand komen van een Duitse republiek met vreugde begroeten. De militaire detailkwesies zouden, in rustiger tijden, door een conferentie in Den Haag kunnen geregeld worden. Groot-Britannië, en in ieder geval Frankrijk, met een republikeinse staatsvorm zoals de onze, zouden de vijandelijkheden dade-

lijk stopzetten. Ik heb het altijd gehouden met het 31° vers, van het 12° kapittel van het Evangelie van Sint Marcus : Het Noorden, het Oosten, het Zuiden en het Westen moeten zich verenigen tot een vrije democratische wereld. De Atlantische- en de Stille Oceaan moeten open wegen van de vrede worden; een gemeenschappelijke weg naar een broederlijke wereld.

Moge God u helpen bij deze grote onderneming! Met mijn zeer vriendelijke gevoelens, verblijf ik,

uw dienstwillige dienaar.

Aan Delbert Arnberg, Amsterdam, Holland.

Deze brief vertolkt edele gevoelens. Leest men hem in diagonaal, ziet hij er enigszins anders uit. Inderdaad :

« Amerikaans transport vertrokken naar Frankrijk de 31°. Weg : Noord Atlantische Oceaan. Dienaar. »

Het is duidelijk en keurig en diegene die het in handen krijgt, weet wel wat hij hiermee moet aanvangen.

DE PUNTJES OP DE « I »!

SEDERT twintig jaar is de fotografie de beste vriend van de spion! Sommige geheime agenten beschikken over een fotoapparaat dat in een armbanduurwerk kan verborgen worden. De lens van zo'n toestelletje zit in het opwindmechanisme. Om een foto op postzegelformaat te bekomen, moet men de film reeds dertigmaal vergroten.

De Duitsers hebben, in deze kunst misschien wel het toppunt bereikt. Ze hebben het middel gevonden om belangrijke en lange boodschappen zo klein te fotograferen, dat de film juist de afmetingen heeft van het puntje op de « I ». Het is bij mirakel dat de Amerikanen dit ontdekt hebben. Op zekere dag kregen de Amerikaanse diensten een verdachte omslag in handen. Ze draaiden en keerden de omslag éénmaal, zevenmaal, misschien nog meer, belichtten hem sterk en... Opeens ontdekten ze een puntje (op een letter van het adres) dat het licht zo eigenaardig weerkaatste. Het punt was niet groter dan de kop van een speld en een specialist begon dit voorzichtig los te maken met een naald. Dit puntje werd onder de microscoop gelegd, tweehonderd maal vergroot en... Stellen jullie de verbazing voor van de agenten toen ze de foto zagen van een lange, getijpte brief!

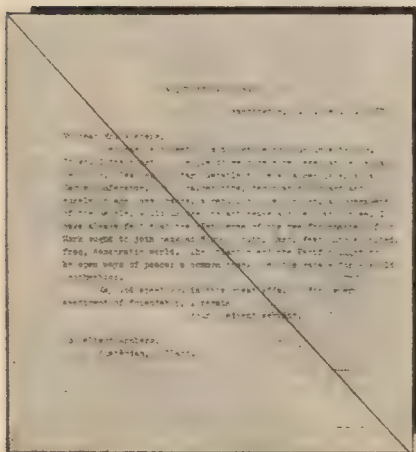

HELDEN OF SCHURKEN?

SPIONNEN en detectives worden graag als romanhelden gebruikt. Sommige mensen lezen een geromantiseerd verhaal over spionage al zo graag als een detective-story. In werkelijkheid is er aan het beroep van geheim-agent niets romantisch. Indien ze er werkelijk van overtuigd zijn dat ze hun land op deze wijze het best kunnen dienen, weten ze ook dat hun leven altijd op het spel staat.

En wanneer je op voorhand weet dat je leven in een of andere sombere gevangenis of voor het executiepeleton zal eindigen, is dit vooruitzicht beslist niet prettig. Er is wel moed toe nodig, maar geen romantiek.

En dan zijn er ook spionnen die men in een normale, beschaafde en menselijke samenleving met de naam « schurken » zou bestempelen. Zij aarzelen gewoonlijk ook niet de rol van dubbel-agent te spelen. Wat hen daartoe drijft? Allerlei redenen en gevoelens, maar allermindst edele en oprechte.

TEKST EN TEKENINGEN

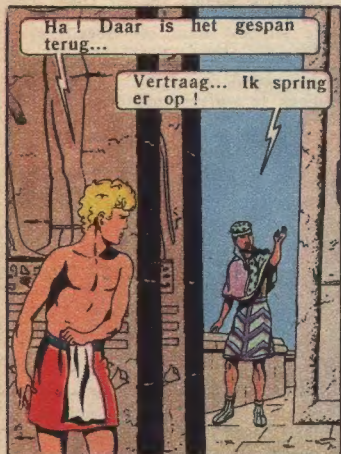
DE NIEUWE LOTGEVALLEN VAN ALEX

De Gouden Sfinx

Alex werd door Cesar met een belangrijke opdracht belast. Niets ontziende vijanden volgen hem echter op de hielen. Gelukkig heeft hij in de oude Josah en de kleine Enak twee trouwe vrienden gevonden...

VAN JACQUES MARTIN

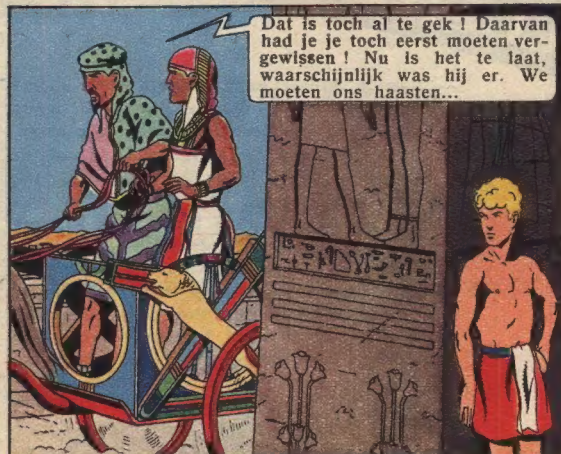
Ha! Daar is het gespan terug...

Vertraag... Ik spring er op!

Vooruit in galop!... Is alles goed verlopen?

Ik heb de lamp ontstoken, zoals afgesproken, maar ik weet niet of Alex wel in huis was.

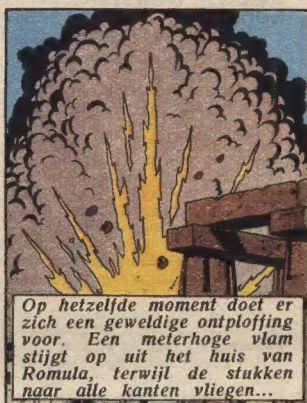

Dat is toch al te gek! Daarvan had je je toch eerst moeten vergewissen! Nu is het te laat, waarschijnlijk was hij er. We moeten ons haasten...

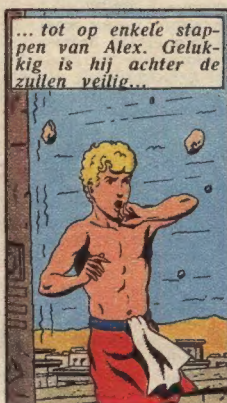

En die lamp... heeft die werkelijk enige macht?

Ja, en wellicht een veel grotere dan jij je kunt voorstellen! Het is een prachtuitvinding en...

Op hetzelfde moment doet er zich een geweldige ontploffing voor. Een meterhoge vlam stijgt op uit het huis van Romula, terwijl de stukken naar alle kanten vliegen...

... tot op enkele stappen van Alex. Gelukkig is hij achter de zuilen veilig...

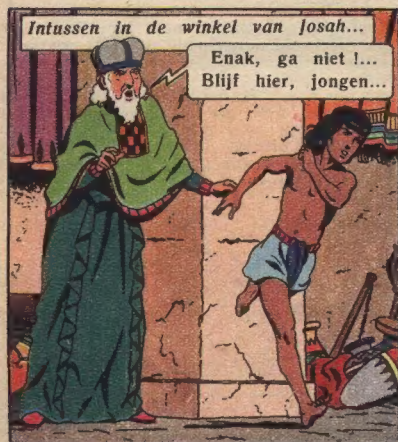
Op het lawaai van de ontploffing zijn alle inwoners vol schrik uit hun huizen gevlucht. Senoris was juist op weg naar Romula...

Bij alle goden!... Wat gebeurt er bij Romula? We moeten er dadelijk heen! Neem de paarden bij de toom! Hou de menigte op afstand! Laat me door!...

Heel het huis staat nu in lichte laaie. Ondanks het gevaar nadert Alex voorzichtig...

Intussen in de winkel van Josah...

Enak, ga niet!... Blijf hier, jongen...

Alex dringt het huis binnen waarin een walgetijke, verstikkende rook hangt...

... die onze vriend naar de keel grijpt...

Half verstikt zet Alex zijn onderzoek voort...

Wat doe jij hier, schelm?...

Dat moet het centrum zijn... Wat een vreemde reuk... en dat zand...

EEN BOERENJONGEN WORDT LUCHTVAARTDEKEN

EEN
SPECIALE
REPORTAGE
VAN KUIFJE

— Ken je Albert van Cotthem?

Ik had reeds veel over hem gehoord, want hij is één van de eerste Belgische piloten. Ik wist wel wie hij was, maar had er hoegenaamd geen idee van hoe hij was. Dat heb je soms, hé? Vader of moeder zeggen je: « Als je braaf bent, mag je morgen eens mee naar Mr. Janssens ». Je hebt je vader al veel horen spreken van die meneer Janssens, maar je hebt hem nooit gezien. Dadelijk begint dan je verbeelding te werken, en je stelt je hem voor, groot of klein, dik of mager, veel haar of geen, alleen weet je niet goed of je hem streng of joviaal moet voorstellen.

KENNISMAKING

NU mogen jullie mij geloven, ik ben niet zo rap de kluts kwijt wanneer ik voor de eerste maal bij een grote figuur kom. Ik ben nogal kalm van aard. Maar eerlijk, m'n eerste ontmoeting met A. Van Cotthem heeft een geweldige indruk op mij gemaakt. Het is een man van normale gestalte met grijswordende slapen, een klare wijskrachtige kijk en een zachte stem die je je dadelijk thuis doet voelen. Er hangt een atmosfeer van rustige vriendschap om hem. Eigenaardig was dat.

VAN EEN BOERENJONGEN DIE WOU VLIEGEN

Het is te Okegem, bij Ninove, uit een flinke bloemkool dat Albert Van Cotthem op de laatste dag van het jaar Onzes Heren 1890 te voorschijn kwam. Dit is niet te verwonderen, want zijn ouders waren landbouwers. Wanneer hij uit z'n eerste broek gegroeid was, ging hij naar de lagere school van zijn geboortedorp en vervolgens naar het college van Ninove tot zijn twaalf jaar. Toen bleef hij thuis op de boerderij, want er moest gewerkt worden, hard gewerkt. En 's avonds volgde hij lessen in werktuigkunde. In die jaren deed er zich iets vreemd voor. Hoewel A. Van Cotthem nog nooit een vliegtuig had gezien (hij had er wel horen over spreken), droomde hij menigmaal dat hij zich op een weide bevond en door het slaan van zijn armen opsteeg, vloog en draaide, met een korte beweging van z'n hand. Dit beeld is hem steeds bijgebleven en terwijl hij mij dit vertelde, scheen het mij toe, dat die droom zich als een oude film voor z'n ogen afrolde.

JACHTPILOOT IN DE EERSTE WERELDOORLOG

In 1910 ging hij z'n legerplicht vervullen en werd ingelijfd bij de wielrijders karabiniers. Bij het uitbreken van de oorlog werd Van Cotthem opgeroepen en vervoegde z'n legerkorps. Dank zij z'n kennis van de werktuigkunde werd hij eerst motorrijder bij het hoofdkwartier en vervolgens autovoerder van generaal Wielemans. Doch Van Cotthem voelde zich geroepen tot de luchtvaart. Hij vroeg z'n overgang naar de luchtmacht, echter zonder gevolg.

Op een goeie dag sprak hij er over met z'n generaal. Deze beloofde voor hem ten beste te spreken en het lukte. Begin 1915 kwam hij

als eerste soldaat-leerling-vlieger in de vliegschool te Etampes en werd ingelijfd bij een jachteskadille waar hij Jan Olieslagers, Jaquet en de andere assen van de Belgische Luchtmacht leerde kennen. In 1917 werd hij proefpilot bij de Militaire Luchtvaart, waar hij het systeem uitvond van de koppeling machinegeweren en schroef, zodat tussen de draaiende schroefbladen heen kon geschoten worden.

EEN BEWOGEN VLUCHT

— In 1917 hebben Jan Olieslagers en André De Meulemeester mij het leven gered,, vertelde Van Cotthem...

Op zekere dag vertrokken wij op verkenning met een « Nieuwpoort » toestel. De tocht ging over De Panne, Oostende naar Brugge. Beide toestellen vloegen op 4.500 meter. Plots scheen André De Meulemeester last te hebben met z'n motor, want het vliegtuig daalde tot op 1.500 meter en keerde dan terug. Intussen vloog ik voort. Rond Wijnendale zag ik eensklaps hoog boven mij drie zwarte stippels naar mij toevliegen en schieten. De kogels lieten een lichtstreep na! De Duitsers vuurden voor het eerst met lichtkogels. Ik was echter een goed akrobaat. Na enkele manoeuvres lag ik boven de drie Duitse jagers en dacht: « Nu is het mijn beurt. » De Duitse toestellen schenen te willen vluchten en ik vloog hen achterna. Die vlucht was een tactische zet van m'n tegenstanders. Want plots werd ik door een vierde vliegtuig in de rug aangevallen. M'n brandstoftank, m'n motor, m'n vleugels werden met kogels doorzeefd, terwijl ik zelf aan de linkerslaap gekwetst werd. Ik liet m'n vliegtuig duiken tot op 1.500 m., steeds maar achtervolgd door m'n vier tegenstrevers. Het is op dat ogenblik dat Jan Olieslagers en André De Meulemeester kwamen opdagen en de Duitse toestellen verjoegen. Het was hoog tijd! Ik kwam met m'n gehavend toestel te Kaaskerke in de pinnekensdraad terecht!...

ZIJN STAAT VAN DIENST SINDE DE EERSTE WERELDOORLOG

Intussen was hij luitenant geworden en volbracht nog tot in 1919 meerdere vluchten met leden van de Koninklijke familie. Met de stichting van de Snet (Nationaal Syndikaat voor studie van de Luchttransporten) ondernam hij de eerste vluchten Brussel-Londen en Brussel-Parijs. In 1920 werd hij Olympisch kampioen van de toerisme-luchtvaart. In 1921 werd een vliegschool geopend te Gosselies. Van Cotthem werd aangesteld tot instructeur.

Op 23 Mei 1923, datum van de stichting van de Sabena, bestuurd Van Cotthem het DH.9 toestel dat de eerste officiële dienst inhuldigt op de lijn Brussel-Oostende-Lymphne (Groot-Brittannië). In September 1948, ter gelegenheid van het vijf en twintig-jarig bestaan van de Sabena, had er een herdenkings-vlucht plaats over dezelfde lijn. De reis geschiedde met een DC.3. En wie bestuurdte het toestel? Van Cotthem, die intussen oudersdomsdeken van de Luchtvaart was benoemd en in die hoedanigheid door Sabena uitgenodigd werd om de herdenkingsvlucht uit te voeren. Ja, hij staat nog steeds in de bres. En hij is nog steeds onze beste toeristen-vlieger. Bewijs?

Op 15 September 1949, lees wel: 1949, had op het vliegveld van Le Touquet, in Frankrijk, een grote lucht-rallye plaats. Onze luchtvaartdeken liet zich inschrijven, en won de beker! De luchtvaart zit hem in het bloed. Overigens heel z'n familie weet er wat van: z'n kleinzoon is leerling-piloot, zijn zwager is piloot en weet je wie steeds mee reist aan boord van z'n Austin-toeristenvliegtuig? Zijn vrouw. Vorig jaar heeft ze alles samen, 450 uren gevlogen!

EEN LEVEN IN DIENST VAN DE LUCHTVAART

Iedere dag die God schept, stelt Van Cotthem in dienst van zijn vliegentiersideaal. Op iedere luchtvaartmanifestatie is hij te vinden, van de kleinste tot de grootste. Het overige van z'n tijd benut hij om zich bezig te houden met het werk « De Gebroken Vleugels », dat ten dienste staat van de weduwen en wezen van de piloten. Hij geeft zich helemaal aan z'n taak, zonder lawaai, in stilte.

Toen ik Van Cotthem verliet, zei hij: *Je moet eens aan je jonge vrienden het leven van Olieslagers vertellen, 't is zo'n mooi voorbeeld van durf en volharding...*

Akkoord, Van Cotthem, maar jouw leven mag ook als voorbeeld aangehaald worden: voorbeeld van stille heldenmoed, nederigheid en zelfop-offering.

Je zei me ook: *Ik hoop dat ik nog lang zal kunnen vliegen, want als ik dat niet meer kon... ja, dat ware erg voor mij...*

Albert Van Cotthem, deken van onze Luchtvaart, « ad multos annos »! Dat wensen je de lezers van Kuifje en de nieuwsgierige

Peter GONIO.

Foto H. Baré.

Van de jonge dagen van "Kuifje"
Albert Van Cotthem

Van Cotthem is de vriend van alle luchtvaartvrienden.

UIT DE VIER WINDSTREKEN

MUZIEK VERZACHT DE ZEDEN

De negus van Abessinië heeft de Weense operetten- en liederencomponist Franz Zellwecker als kapelmeester van zijn keizerlijk hoforkest aangeworven. Dit orkest bestaat uit ongeveer 100 muzikanten van alle rassen.

Laat ons hopen dat de zeden van de half-beschaafde Abessiniërs aanzienlijk verzacht worden, wanneer ze op het hofbal in Addis-Abeba met zwier en stijl Weense walsen en sierlijke menuetten zullen dansen...

Uit « Familienjournat ».

Geschiedenis zonder woorden

ENKELE CIJFERS UIT HET FILMBEDRIJF

- Weet je dat men aan een grote film ongeveer zestig dagen werkt?
- Dat een werkdag ongeveer 7 u. 1/2 telt.
- Dat men op één dag slechts één minuut 3/4 bruikbare film maakt!
- Dat één uur film thans niet minder dan 7.000.000 frs. kost!

POPPEN GAAN SPELEVAREN

In onze vorige jaargang hebben we een artikel gewijd aan het wassenbeeldenmuseum Grévin te Parijs. Volgens de laatste berichten uit de Franse hoofdstad gaan deze beroemde personages een lange reis ondernemen. De directie van het museum heeft daarvoor een origineel vervoermiddel gekozen, nl. een aak (rivierboot) die als een XVIIIe eeuwse galei zal versierd worden. De galei zal een tocht ondernemen over de Franse en andere Europese kanalen. Onder in het ruim zullen wassen beelden grote gebeurtenissen uit de vijf werelddelen weergeven.

Wanneer de boot in je omgeving komt, vergeet haar dan niet te bezoeken!

TE VROEG GEJUICHT!

De Amerikaanse politiemannen achtervolgden onlangs in de omgeving van Hawthorn een automobilist, die ze een jongen in de koffer van zijn wagen hadden zien stoppen. De agenten meenden een kidnapper (kinderdief) bij de lurven te vatten, maar kwamen echter bedrogen uit, want het bleek een vader te zijn die aan zijn zoontje gevraagd had om even in de ruime koffer plaats te nemen, ten einde het vervelende gerucht achter in de wagen op te sporen.

WELKE WAGENS ZIET MEN HET MEEST IN HOLLAND?

Naar de statistieken van het vorige jaar uitwijzen is Frankrijk thans de grootste autoleverancier van Nederland. Er werden namelijk 7.305 Franse auto's aan Holland verkocht. De Nederlanders kochten 5.385 Engelse wagens en 3.493 Tsjecho-Slowaakse.

Wanneer men op de Hollandse rijkswegen rijdt ontmoet men inderdaad veel Citroën's.

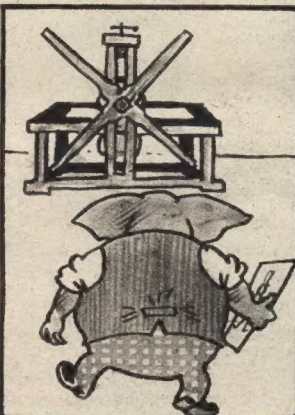

Eens wordt dit visje een grote zaakvis!

DE GOEDE CHOCOLADE *Côte d'Or*, PRESENTEERT JULLIE :

De Lotgevallen van Mr Cotdor : Mr COTDOR, HELIOGRAVURE DE LUXE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR EDGAR-P. JACOBS

Abdul maakt deel uit van een bende schurken en heeft tot taak bij professor Ahmed belangrijke documenten te ontvreemden. Een papyrus, waarin sprake is over de schat van Achnaton, is echter zoek geraakt. 's Nachts dringt hij met een handlangers binnen om deze weer te vinden...

Alles is doodstil, maar opeens voelt Mortimer iets bewegen achter zich...

Met de zaklamp in de hand draait hij zich plots om, en uit een kreet van verbazing...

JIJ!?!

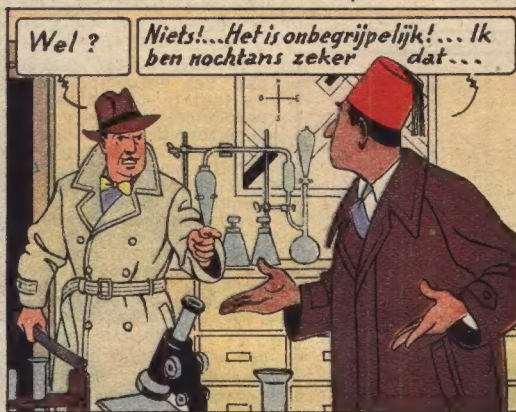
In de man met de gummiknuppel herkent Mortimer dadelijk zijn eeuwige vijand, Olrik (1)!!

Nieuwsgierigheid is een groot gebrek, professor Mortimer! Maar, wij zullen onze rekening later vereffenen...

En nu vlug naar het laboratorium!...

Wel?

Niets!... Het is onbegrijpelijk!... Ik ben nochtans zeker dat...

Vermoei je niet te veel! Onze baas zal je loon naar werken geven! Maar, intussen heb ik je een aangenaam nieuwsje mee te delen: Mortimer was hier!... Zekerom je bij je opzoekingen te helpen?

Wat?... Wat zeg je?... Waar is hij?...

Ginds, in de grote zaal. Hij rust vredig in gezelschap van de al te nieuwsgierige huisbewaker...

Wat??? Je hebt hen gedood? ... Dat is afschuwelijk!... Ik ben verloren...

Kalmpjes aan, jonge man, kalmpjes aan! Die heren zijn slechts bewusteloos...

Ik ben in ieder geval verloren!... Wat moet ik nu aanvangen?...

Ja inderdaad, we zitten in een netelige positie, maar daar ik goedhartig ben en jij me nog kunt van dienst zijn... zal ik je een handje toesteken...

Ik doe al wat je wil, doch help me er uit!... Ik bid je!...

Al goed... Je mag rustig hier blijven en wachten op mijn bevelen... Maar, haal geen domheden meer uit!...

Maar hoe zal ik alles uitleggen?...

Dat is heel eenvoudig! Zeg: Op het ogenblik dat ik deze deur bereikte werd ik neergeslagen! Om dit te bewijzen, zal ik je helpen... Het doet geen deugd maar, het is in ieder geval te verkiezen boven twintig jaar dwangarbeid!... Draai je even om...

Me omdraaien?? ...Waarom???

Verspil geen nutteloze woorden, vriend!... Opgelet... Het doet een beetje pijn!... Droom zacht, Abdul!!!

?